

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2015

Η Χαραυγή

Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 2015

ΕΤΟΣ 81ον Αριθμός έκδοσης 5

Περιεχόμενα του

παρόντος τεύχους

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ο τρεκλίζων κόσμος
του σήμερα 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Προσευχόμενοι ο ένας για τον άλλον 23

Κοινή χρήση όλων των πραγμάτων 26

Μάρτυρες της Αλήθειας 29

Ενθουμούμενοι την πιστότητα του
Θεού 33

Δεν είναι προς πώληση το Άγιο
Πνεύμα 36

Κερδίζει αξιοπιστία ο Σαούλ 39

Ο Πέτρος πάω στους Εθνικούς 43

Εμπιστευόμαστε το Άγιο Πνεύμα
του Θεού 46

The Dawn - Greek Edition

SEPT / OCT 2015

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Ο τρεκλίζων κόσμος του σήμερα

«Η γη θέλει κλονισθή εδώ και εκεί ως ο μεθύων και θέλει μετακινηθή ως καλύβη· και η ανομία αυτής θέλει βαρύνει επ' αυτήν· και θέλει πέσει και πλέον δεν θέλει σηκωθεί.»
– *Ησ. 24: 20* –

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ τον προείπε εύστοχα η Αγία Γραφή από την προφητική έκφραση ότι «θέλει κλονισθή εδώ και εκεί ως ο μεθύων». Ο άνθρωπος ζει τώρα σε ένα περιβάλλον που είναι κατα πολλοίς διαφορετικό από ότι πριν από ένα απλό αιώνα, και εντελώς αντίθετος από κάθε προηγούμενη περίοδο της ύπαρξής του. Χωρίς αμφιβολία, ένας από τους μεγαλύτερους παράγοντες που συμβάλλουν σε αυτό είναι η ικανότητα των ανθρώπων, ατόμων και ομάδων ομοίως, να επικοινωνούν άμεσα μεταξύ τους και να έχουν πρόσβαση σε κάθε πιθανό τύπο πληροφοριών. Για τους περισσότερους, η ικανότητα αυτή είναι κυριολεκτικά «στην παλάμη του χεριού μας.

Εξετάστε αυτά τα τρέχοντα στατιστικά στοιχεία από την GSMA, μια εμπορική ένωση η

οποία παρακολουθεί την παγκόσμια χρήση των κινητών επικοινωνιών. Η GSMA αναφέρει ότι ο αριθμός των συσκευών κινητής επικοινωνίας στον κόσμο υπερβαίνει πλέον τα 7,5 δισ. Αυτό είναι σχεδόν το 3% μεγαλύτερο από το σύνολο του παγκόσμιου πληθυσμού, που υπολογίζεται σήμερα σε 7,3 δισ. Επίσης, υπολογίζει ότι ο αριθμός των κινητών συσκευών σε χρήση αυξάνεται κατά περισσότερο από δέκα ανά δευτερόλεπτο, πολλαπλασιάζοντας κατά συνέπεια με ρυθμό πέντε φορές γρηγορότερα από τον πληθυσμό της γης. Όταν πριν από περίπου ένα χρόνο ο αριθμός των κινητών τηλεφώνων πρωτο-υπερέβη του παγκόσμιου πληθυσμού, σημείωσε ένας εξέχων στέλεχος στην χρηματο-οικονομική βιομηχανία τα εξής: *«Καμία άλλη τέτοια τεχνολογία δεν υπάρχει που να μας έχει επηρεάσει, όπως το κινητό τηλέφωνο. Είναι το ταχύτερα αναπτυσσόμενο φαινόμενο ανθρωπογενές που έχει δημιουργηθεί ποτέ—από το μηδέν σε 7,2 δισεκατομμύρια μέσα σε τρεις δεκαετίες.»*

Θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί ότι μια τέτοια έκρηξη της επικοινωνίας σε μια περίοδο μόλις μίας γενιάς, και η σχετική δυνατότητα να αποκτηθούν φαινομενικά απεριόριστες πληροφορίες και γνώσεις, θα πρέπει να οδηγήσει σε μεγαλύτερη πρόοδο προς την επίλυση των πολλών προβλημάτων του κόσμου. Ωστόσο, είναι σαφές ότι αυτές οι συνθήκες επέφεραν το αντίθετο αποτέλεσμα. Ο Θεός, μέσω του προφήτη Δανιήλ,

προείπε αυτό, λέγοντας ότι το «κατα τις έσχατες ημέρες...θα αυξηθεί η γνώσις.» Ωστόσο, παρά την απόδοση λύσεων για τα προβλήματα του ανθρώπου, θα πρέπει να συνοδεύονται απο «καιρό θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος.» - Δαν. 12: 1,4

Η "μικρότητα" του κόσμου μας σήμερα υπαγορεύει ότι οι λύσεις για τα προβλήματα είναι παγκόσμιας εμβέλειας, επειδή τα έθνη και οι άνθρωποι σε κάθε γωνιά της γης επηρεάζονται από τα γεγονότα και τα προβλήματα σε κάθε άλλο μέρος του πλανήτη. Ορισμένοι πολιτικοί και ιστορικοί πάνε ακόμη μέχρι το βαθμό ώστε να ισχυριστούν τώρα ότι οι δυσκολίες μας είναι τόσο πολύπλοκες, ώστε η μόνη πραγματική λύση είναι ένα μια παγκόσμια κυβέρνηση. Ωστόσο, ο υφιστάμενος κατακερματισμός των πολιτικών, οικονομικών, θρησκευτικών και κοινωνικών πτυχών του κόσμου μας, καθώς έχουν καταστήσει γενικά αυτή την λύση σχεδόν αδύνατη τα εγωιστικά κίνητρα των ανθρώπων.

Ο κόσμος μας έχει τραβηχτεί σε τόσες πολλές κατευθύνσεις που στερείται σταθερότητος και και σταθερων στόχων. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι το μέλλον είναι πολύ αβέβαιο, και έτσι παραπαίουν "πέρα δώθε" με το φόβο, μην ξέροντας πού οδεύει ο άνθρωπος. Πιστεύουμε ότι η Αγία Γραφή είναι πολύ σαφής στις προβλέψεις της για τις συνθήκες στη γη σήμερα. Ωστόσο, τούτο είναι ένα εύλογο ερώτημα που τίθεται σε μας: Αν ο

Θεός γνώρισε εκ των προτέρων για τις παρούσες συνθήκες, μήπως διαθέτει και λύσεις ο Ίδιος?

Η ΓΗ Η ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΗ--ΑΛΛΑ ΌΧΙ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ

Το εναρκτήριο κείμενό μας είναι μια γραφική περιγραφή μιας ετοιμόρροπου παγκόσμιας τάξεως που παραπαίει προς την αναπόφευκτη καταστροφή της. Σε αυτό το ίδιο κεφάλαιο της προφητείας του Ησαΐα, του οποίου σχεδόν το σύνολο είναι εξίσου προφητικό, μας λέει ότι η γη γίνεται «άδεια, και ... έρημη» έχοντας γυρίσει «ανάποδα.» Ο προφήτης δηλώνει, επίσης, ότι η γη «θρηνεί και μαραίνεται.» Η ίδια γη, σύμφωνα με την προφητεία αυτή, φαίνεται να είναι «εντελώς καταβεβλημένη», «διαλυμένη» και «απομακρυσμένη σαν ένα εξοχικό σπίτι.» - Ησ. 24: 1,4,19,20

Η "γη" που αναφέρεται εδώ δεν είναι, προφανώς, ο πλανήτης πάνω στον οποίο ζούμε κυριολεκτικά. Η κυριολεκτική γη δεν μπορεί να θρηνήσει, ούτε αμαρτάνει γενομένη άξια τιμωρίας για παραβάσεις. Ο όρος αυτός χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει αυτό που ονομάζουμε «κόσμο», ή παγκόσμια τάξη. Στο τέταρτο στίχο του κεφαλαίου, οι λέξεις "γη" και "κόσμος" χρησιμοποιούνται εναλλακτικά. Εδώ, ο όρος γη είναι συμβολικός, όπως και όλες οι διάφορες εκφράσεις που χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν πώς η συμβολική γη καταστρέφεται. Η χρήση τόσων

πολλών περιγραφικά φωτογραφιών από τον προφήτη μεταφέρει την αλάνθαστη σκέψη ότι ο κόσμος που περιγράφεται πρέπει να κατεδαφιστεί εντελώς.

Ο κόσμος που μίλησε ο Ησαΐας είναι ο ίδιος, όπως αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη από τον Παύλο με τους λόγους, «αυτός ο σημερινός πονηρός κόσμος». (Γαλ. 1: 4) Ο κυβερνήτης του είναι ο Σατανάς, ο οποίος είπε ο απόστολος είναι «ο θεός του κόσμου τούτου», και που μίλησε ο Ιησούς ως «πρίγκιπας αυτού του κόσμου.» (Β Κορ. 4: 4· Ιωάννης 16:11) Ο κακός κόσμος του Σατανά, πρέπει πράγματι να καταστραφεί πριν μπορεί να δημιουργηθεί ο νέος κόσμος του Θεού. Ο νέος κόσμος αυτός, ή «νέα γη», περιγράφεται από τον Απόστολο Πέτρο ως ένα «εν τω οποίῳ κατοικεί η δικαιοσύνη.» - Β Πέτ.3:13

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τόσο η Παλαιά όσο και η Καινή Διαθήκη μας έχουν δώσει πολλές εικόνες και προφητική ενόραση σχετικά με τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα σήμερα στον κόσμο. Οι προφητείες αυτές προσδιορίζουν την παρούσα περίοδο της ανθρώπινης εμπειρίας ως την «ημέρα του Κυρίου» και την «ημέρα του Θεού.» (Ισ. 13: 6· Ιωήλ 2:1,11· Β Πέτ. 3:10,12) Είναι ο «καιρός του τέλους» της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου. Η διακυβέρνηση του ανθρώπου, με βάση τον εγωισμό και καθοδηγείται σε μεγάλο βαθμό από την

παραπλανητική επιρροή του Σατανά, καταρρέει στην πτώση της. - Δαν.12: 4,9

Μη γνωρίζοντας ότι έχει έρθει η ώρα για θεϊκή παρέμβαση στις υποθέσεις των ανθρώπων, η ανθρώπινη σοφία εξακολουθεί να εμμένει στην ελπίδα της ανέγερσης ενός νέου και καλύτερου κόσμου πάνω στα ερείπια του παλαιού. Προσωρινά, και σε πολύ περιορισμένο βαθμό, αυτό μπορεί να επιτευχθεί σε ορισμένες περιπτώσεις. Ωστόσο, οι προφητείες της Αγίας Γραφής δείχνουν σαφώς ότι πριν ολοκληρωθούν τα γεγονότα αυτής «της ημέρας του Κυρίου», θα είχε ήδη αντικαταστήσει τη θέση που κατείχαν προηγουμένως οι νεκροί θεσμοί των ανθρώπων η Βασιλεία του Θεού.

Η παρούσα περίοδος αυτή ονομάζεται επίσης «ημέρα της εκδίκησης του Θεού μας», και η «ημέρα της οργής του.» (Ισ. 61: 2· 63: 1-4· Ps. 110: 5) Ωστόσο, δεν πρέπει να πάρουν την ιδέα του θεϊκού μίσους προς τον συνάνθρωπό μας. Ο Θεός έχει θεσπίσει ορισμένους νόμους σε αρμονία με τους οποίους λειτουργεί, και εκείνοι που έρχονται σε σύγκρουση με αυτούς θα καρπωθούν την ποινή της πορείας τους. Έτσι, σήμερα η ανθρωπότητα καρπώνεται το αποτέλεσμα του αμετανόητου εγωισμού και των αμαρτιών του, αλλά όχι την προσωπική κακία από τον Δημιουργό της.

Το τι περιγράφει ο Ησαΐας ως την «ημέρα της εκδίκησης», και που μίλησε ο Δανιήλ ως «καιρό θλίψεως» το έχουν εκφράσει παρομοίως άλλοι προφύτες του Θεού. Ο προφήτης Μαλαχίας

λέει σχετικά με την ίδια περίοδο, «Διότι, ιδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως κλίβανος· και πάντες οι υπερήφανοι και πάντες οι πράττοντες ασέβειαν θέλουσιν είσθαι άχυρον.» (Μαλ. 4: 1) Ο Ιωήλ, προλέγων την ίδια ώρα θλίψεως επι του κόσμου, μιλάει για αυτήν ως «ημέρα των νεφών και παχέος σκότους.» (Ιωήλ 2: 2) Ο Ιησούς, ο «μεγάλος προφήτης» του Θεού, αναφέρεται σε αυτή τη στιγμή ως μια «μεγάλη θλίψιν», τόση καταστροφική εκ φύσεως, ότι αν δεν συντομεύετο, δεν θα επιβίωνε «ουδεμία σάρξ» απο την αρπακτικότητά της. - Μαθ. 24: 21,22

ΟΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΙ «ΚΕΡΑΥΝΟΙ»

Ο ψαλμωδός περιγράφει τις προφητικές "αστραπές" που συνδέονται με την ημέρα μας, δηλώνοντας ότι «έχουν φωτίσει τον κόσμο οι του Θεού αστραπές· η γη είδε, και έτρεμε.» (Ψαλμ. 97: 4) Εδώ είναι ένας συμβολισμός που δείχνει ό,τι περιέγραψε ο προφήτης Δανιήλ, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, όσον αφορά τη χρονική στιγμή οπότε «θα αυξηθεί η γνώσις.» Πολλοί σήμερα αναγνωρίζουν τη σχέση μεταξύ της διαθεσιμότητας των πληροφοριών--συμπεριλαμβανομένης της ευκολότερης επικοινωνίας--και τη σημερινή αταξία και αναταραχή του κόσμου. Ενώ αναγνωρίζουν ότι είναι η «διαφωτιστική» επιρροή της σημερινής εποχής μας που επέφερε αυτό, δεν αντιλαμβάνονται ότι έχει έρθει αυτό στην εκπλήρωση των Βιβλικών

προφητειών, και επειδή έχει έρθει η ώρα του Θεού για να ετοιμάσει για την ίδρυση της βασιλείας του.

Επι αιώνες ήταν η πεποίθηση πολλών ότι θα ήταν ασφαλές αν η γνώση έπεφτε στα χέρια των απλών ανθρώπων, καθώς και η ικανότητα να την κοινοποιήσει σε μεγάλη κλίμακα. Πράγματι, για αιώνες, ήταν επικίνδυνο αυτό για τις κληρονομικές άρχουσες τάξεις. Κάθε δυνατή προσπάθεια έγινε για να κρατηθούν οι άνθρωποι, ως επί το πλείστον, στην άγνοια. Αυτό ήταν ιδιαίτερα εμφανές στη διάρκεια της περιόδου είχε επονομαστεί ο Μεσαίωνα. Ωστόσο, είχε έλθει η ώρα, όταν ο Θεός επεθύμησε να αποκτήσουν γνώσεις οι άνθρωποι. Οι συμβολικοί «κεραυνοί» του άρχισαν να διαφωτίζουν τον κόσμο, και το αρχικό αποτέλεσμα αυτού είναι το πρόβλημα και το «τρέμουλο» (αστάθεια) που βλέπουμε να συμβαίνει στη γη σήμερα.

Ο συμβολισμός της αστραπής είναι ιδιαίτερα σημαντικός σε σχέση με την προφητεία του Ιωήλ, που περιγράφει αυτή την ίδια περίοδο ως ένα από τα «σύννεφα και το πυκνό σκοτάδι.» Πόσο ικανή είναι μαλίστα η εικόνα αυτή. Οι αστραπές στη μέση της κατήφειας και της αμηχανίας της παρούσης συννεφιασμένης ημέρας ταύτης είναι οι μεγάλες αρχές της αλήθειας και της δικαιοσύνης της Θεού. Οι αστραπές που βγαίνουν από αυτόν τον κρυμμένο θρόνο του μας αποκαλύπτουν εδώ ένα λάθος, και εκεί ένα άλλο, σχετικά με τις κοινωνικές, πολιτικές, θρησκευτικές και

οικονομικές απόψεις και τις πρακτικές του παρελθόντος. Οι λάμπειες φωτός αυτές υποκινούν τους ανθρώπους για να αγωνιστούν για καλύτερα πράγματα με τα οποία αισθάνονται ότι δικαιούνται δίκαια. Δεν έχουν ποτέ στο παρελθόν επικρατήσει σε μια τέτοια παγκόσμια κλίμακα οι συνθήκες αυτές.

Πώς σαφώς βοηθούν οι προφητικά αστραπές από το θρόνο του Θεού να αποκαλύψουν τη διαφθορά στον κόσμο και την ανεντιμότητα σε υψηλές θέσεις, τονίζοντας όλο και περισσότερο την ανάγκη για ριζικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν στον κόσμο. Όμως, ο κόσμος δεν είναι σε θέση να δει το πώς διορθώνονται τα κακώς κείμενα αυτά. Το αποτέλεσμα είναι ότι ο άνθρωπος ακούει συνεχώς αντικρουόμενες ιδέες, φωνές, θεωρίες, και απειλές. Αυτό προσθέτει στη σύγχυση και αυξάνει το "πέρα δώθε" (πηγαινέλα) της γης, και την αποδυνάμωση της ικανότητας του ανθρώπου να κρατήσει τον κόσμο υπό έλεγχο του. Σήμερα, μάλιστα, η γη τρέμει τόσο από το θόρυβο των συγκρουόμενων λόγων όσο και στο παρελθόν από τους εκρηκτικούς ήχους των παγκοσμίων πολέμων.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

Εν μέσω όλων αυτών των προβλημάτων και σάλου, ποια πρέπει να είναι η στάση των ανθρώπων που είναι οι πραγματικά αφοσιωμένοι του Κυρίου; Μήπως βρίσκονται κι αυτοί σε φόβο και αμφιβολία

και σύγχυση; Αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση κατά την οποία ζουν αυτοί κατα τα προνόμιά τους ως θεματοφύλακες στη Σιών.(Ισ. 52:8) Αν και είναι αλήθεια ότι οι άνθρωποι του Κυρίου πάσχουν από τις ίδιες αγωνίες, όπως η υπόλοιπη ανθρωπότητα, αλλά γνωρίζοντας το αποτέλεσμα, «σηκώνουν τα κεφάλαια [τους]» γνωρίζοντας ότι «πλησιάζει» η απελευθέρωσή τους. (Λουκάς 21:28) Ξέρουν εμπιστευτικά ότι δεν είναι μόνο κοντά η λύτρωσή τους στην πρώτη ανάσταση, αλλά ότι είναι επίσης εγγύς κι η απελευθέρωση της γης από τη δουλεία της αμαρτίας και του θανάτου.

Δίνεται μέσα από τις Γραφές γνώση του σχεδίου του Θεού στους αφιερωμένους ανθρώπους του Κυρίου, μαζί με τους χρόνους και τις εποχές του. Η κατανόηση αυτή τους επιτρέπει να δουν την αναγκαιότητα της παρούσας μεθόδου του Θεού που ασχολείται με τον κόσμο, καθώς επίσης και τον «ειρηνική καρπό της δικαιοσύνης» που θα προκύψει σύντομα. (Εβρ. 12:11) Στη μέση της καταιγίδας και φλυαρίας αυτής της μεγάλης «ημέρας του Κυρίου», ακούνε την πάνσοφον φωνήν του Θεού, και χαίρονται οι καρδιές τους. Έχουν πλήρη εμπιστοσύνη στην ικανότητά του να φέρει τάξη μέσα από τη σύγχυση και το χάος. Αντιλαμβάνονται ότι με τις αποφάσεις αυτής της ημέρας, είναι ο Θεός που μιλά από τον ουρανό, τον τόπο της ανώτατης αρχής και ελέγχου. Δίνουν ευχαριστία που έχει έρθει εγκαίρως ο καιρός του για την εμπλοκή του στο έργο της κατάργησης της

τάξης των πραγμάτων που έχουν παραγάγει η αμαρτία και ο εγωισμός, ότι ο πολύ-υπεσχημένη του βασιλεία μπορεί να εγκατασταθεί στη θέση του.

Οι αστραπές απεικονίζονται στις προφητείες είναι συμβολική της γνώσης κατά μήκος όλων των γραμμών που επηρεάζουν την πορεία της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Η πνευματική αλήθεια, όπως ισχύει με το θέλημα του Θεού για το δικό του λαό, αποκαλύπτεται επίσης μέσα από την Αγία Γραφή, και διαδίδεται από τους αφιερωμένους οπαδούς του Δασκάλου. Για να καταλάβουμε την προφητική σημασία των καιρών στους οποίους ζούμε, πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ως ειδική ευλογία από τον Κύριο αυτό. Ως εκ τούτου, η στάση μας πρέπει να είναι μια μεγάλης ευγνωμοσύνης προς τον Θεό για την όμορφη αλήθεια που μας έχει παραχωρήσει το προνόμιο για να την δούμε, και με την οποία έχουμε το ευλογημένο προνόμιο να αναγνωριστούμε. Η ευγνωμοσύνη μας πρέπει να εκδηλώνεται με έναν όλο και αυξανόμενο ζήλο στην προσπάθεια να φερθεί η αλήθεια αυτή εις γνώση των άλλων.

Όπως έχουμε ευθυγραμμίσει τα γεγονότα των ημερών μας με τις προφητικές μαρτυρίες της Αγίας Γραφής, πιστεύουμε ότι η «ημέρα του Κυρίου» είναι σαφώς σε εξέλιξη. Πρόκειται για μια "ημέρα" όπου αναπτύσσονται τα στάδιά της σταδιακά (βαθμηδόν). Ο γενικός χαρακτήρας της είναι αυτός ενός αγώνα του φωτός ενάντια στο σκοτάδι, της ελευθερίας ενάντια στην καταπίεση,

και της αλήθειας κατά της απάτης. Είναι τόσο διαδεδομένη στην εφαρμογή της, και τόσο καθολική σε όλες της τις συνέπειες, ότι δεν θα μπορούσε να την περιγράψει πλήρως κανένας συμβολισμός. Ωστόσο, το πιο σημαντικό για τους ανθρώπους του Θεού, είναι η κατανόηση, με πίστη στο Λόγο του Θεού, που μας επιτρέπει να δούμε την ένδοξη έκβαση--την βασιλεία του Μεσσία! Επίσης, ας λάβουμε σοβαρά υπόψη την προειδοποίηση του αποστόλου Πέτρου, και να μην είμαστε από αυτούς που μίλησε αυτός ως «χλευαστάς» μεταξύ των ανθρώπων του Κυρίου, λέγοντας ότι «όλα τα πράγματα συνεχίζουν όπως ήταν από την αρχή της δημιουργίας του κόσμου.» - Β Πέτ. 3: 3,4

ΑΛΛΕΣ ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Εκτός από τις προφητείες που αναφέρθηκαν ήδη σχετικά με το παρόντα «καιρόν θλίψης» και την «ημέρα του Κυρίου», οι Γραφές την περιγράφουν περαιτέρω ως τη στιγμή όπου «θα καταβροχθιστεί η γή με την φωτιά της ζηλοτυπίας [του Θεού]». (Σοφ. 3: 8) Ένας άλλος από τους προφήτες του Κυρίου μας πληροφορεί, ότι ο τρόπος δράσης του Θεού κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου είναι «στη δίνη και την καταιγίδα.» (Ναούμ 1: 3) Επίσης, απεικονίζεται προφητικά ως «πλημμύρα ισχυρών νερών» και ένας κλιμακούμενος «μεγάλος σεισμός, τοιούτος που δεν υπήρξεν αφού ήσαν επι της γής οι άνθρωποι.»

(Ησ.28: 2· Αποκάλυψη 16:18) Είναι σαφές από αυτές τις διαφορετικές περιγραφές πως καμία από αυτές δεν πρέπει να ληφθεί κυριολεκτικά. Αντίθετα, είναι προφητικές εικόνες και σύμβολα που απεικονίζουν τα διάφορα χαρακτηριστικά της παρούσας θλίψεως του κόσμου και της απάντησης του Θεού.

Μέσω του προφήτη Ιερεμία, ο Κύριος έδειξε ότι, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, ο μιλιταρισμός και η συνοδευτική διάδοση των όπλων του, του κάθε είδους, αποτελούν ένα σημαντικό μέρος αυτής της μεγάλης ημέρας της θλίψεως. «διότι εγώ θέλω καλέσει μάχαιραν επί πάντας τους κατοίκους της γης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεω.» (Ιερ. 25:29) Μια παρόμοια σκέψη προτείνεται στον Ησαΐα 34:3, όπου αναφέρονται συμβολικά όλες οι βασιλείες της γής ως «βουνά» που «θα λιώσουν...με αίμα.»

Ακόμα ένας άλλος συμβολισμός των προφητειών, είναι αυτό της καταπάτησης του «πατητηριού». Προφητεύοντας για τον Χριστόν κατά το πρώτο μέρος της δεύτερης παρουσίας του, ο προφήτης είπε: «Έχω πατήσει το πατητήρι μόνος· ... Και το αίμα τους θα ψεκαστεί στα ενδύματα μου.» (Ισ. 63: 1-6) Πιστεύουμε ότι το έργο αυτό ξεκίνησε για τα καλά, ως αποτέλεσμα των γεγονότων που περιβάλλουν το έτος 1914 και την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Από τότε, η συμβολική καταπάτησις αυτή του «μεγάλου πατητηριού του θυμού του Θεού» αυξάνεται σε

σοβαρότητα απ' έτους εις έτος και εξακολουθεί έως της σήμερον. - Αποκαλ. 14:19

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΩΣ ΠΟΥ ΜΕΛΛΕΙ ΠΛΗΣΣΕΣΘΑΙ

Μια επιπλέον Βιβλική πρόβλεψη που περιγράφει την ανατροπή της αρχής, ιδιαίτερα εκείνης των κληρονομικών αρχόντων οίκων που κυβερνούσαν το μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης πριν από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, περιέχεται σε μια προφητεία που είναι καταγεγραμμένη στο κεφάλαιο 2 του Δανιήλ. Η προφητεία αυτή είναι σε σχέση με την επίτευξη του θείου σκοπού, όπως φαίνεται από την πλήξη της ανθρωπο-ειδούς εικόνας όπως εθεάθη απο τον Ναβουχοδονόσορ στο όνειρό του. (εδαφ. 31-45) Σύμφωνα με την προφητεία, η εικόνα αυτή έπρεπε να χτυπηθεί από έναν λίθον "κομμένος εκ του βουνού άνευ χειρών», με το βουνό εκπροσωπόν την υπέρτατην κυριαρχίαμ του Θεού επι της γης.

Αι πρώην ισχυραί κράτους-εκκλησίας άρχουσαι τάξεις της Ευρώπης, που επι αιώνες διεκδικούσαν για τον εαυτό τους «το θείο δικαίωμα των βασιλέων», καταστράφηκαν σε μεγάλο βαθμό ως αποτέλεσμα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Πιστεύουμε ότι τα ιστορικά γεγονότα εκείνης της εποχής προσφέρουν αποδείξεις για την αρχή της εκπλήρωσης της προφητείας του Δανιήλ, ότι είχε «χτυπηθεί» η εικόνα ήταν της εξουσίας των εθνικών και άρχισε να καταρρέει. Πράγματι, τα

υπόλοιπα θραύσματα αυτών «κατακερματίζονται ομού σε κομμάτια» ακόμη περισσότερο και αλέθονται σε σκόνη προπαρασκευαστική ώστε να είναι ανάρπαστη ως «το φλοιό των θερινών αλωνιών.» (εδαφ. 34,35,44) Σήμερα, και σε αρμονία με αυτή την προτεινόμενη ερμηνεία, δεν βλέπουμε πέον την Ευρώπη να κυβερνάται από τη μεγάλη «εικόνα» της εξουσίας των εθνικών, αλλά κυρίως απο κατακερματισμένες κυβερνήσεις που έχουν προκύψει από τις μάζες του λαού.

Ο Απόστολος Παύλος μιλά επίσης για τα συμβολικά χτυπήματα της καταστροφής που επιφέρονται επι την αυτοκρατορία του Σατανά στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την ίδρυση της βασιλείας του Θεού. Ο ίδιος παρομοιάζει την θλίψη με τις οδύνες τοκετού--«καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν» (Α Θεσσ. 5: 1-3) Στην προφητεία του Δανιήλ, υπήρχε η άποψη ότι έπρεπε να είναι τρεις από αυτές τις μεγάλες «οδίνες», ή «σπασμούς» θλίψεως. Παρουσιάζονται, αφενός, ως το χτύπημα της εικόνας· δεύτερον, τα κομμάτια τους αλέθονται σε σκόνη· και τρίτον, ο άνεμος που φυσά μακριά το «άχυρο», ή σκόνη. Τα γεγονότα του περασμένου αιώνα φαίνεται να δείχνουν ότι είμαστε στο δεύτερο από αυτούς τους μεγάλους σπασμούς--ίσως πλησιάζουν και τον τρίτον.

ΤΑ ΎΧΕΙ ΌΛΑ ΥΠΟ ΤΟΝ ΕΛΕΧΓΟ ΤΟΥ Ο ΘΕΟΣ

Σημειώνοντας μία ακόμη προφητεία της παρούσας ημέρας θλίψεως, παραθέτουμε: «...Σαλπίσατε σάλπιγγα εν Σιών, και αλαλάξατε εν τω όρει τω αγίω μου· ας τρομάξωσι πάντες οι κατοικούντες την γήν· διότι έρχεται η ημέρα του Κυρίου, διότι είναι εγγύς· ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης. ... Πυρ κατατρώγει έμπροσθεν αυτού και φλόξ κατακαίει όπισθεν αυτού· ... Η γη θέλει σεισθή έμπροσθεν αυτών, οι ουρανοί θέλουσι τρέμει, ο ήλιος και η σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, και τα άστρα θέλουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών.» - Ιωήλ 2: 1-3,10

Όπως είδαμε, χρησιμοποιούνται πολλοί συμβολισμοί από τους προφήτες της παλαιότητας για να περιγραφούν ένα ή περισσότερα από τα γεγονότα που εκτυλίσσονται στη βαρυσήμαντη ημέρα του Κυρίου. Ωστόσο, πίσω από όλα αυτά είναι το γεγονός ότι ο Θεός αναλαμβάνει την ευθύνη για την ανατροπή του «τωρινού πονηρού κόσμου.» Στο Λόγο του, ο Κύριος μας εξηγεί πως καταφέρνει αυτό το τέλος μέσω της προφητικής αύξησης της γνώσης --δηλ., μέσω των αστραπών των κεραυνών του-- και των επιπτώσεών τους σε όλους τους τομείς της κοινωνίας.

Τα «πέρα δώθε» (πηγαиноέλα) της γης, ως αποτέλεσμα των κεραυνών του Θεού είναι μια πολύ περιεκτική απεικόνιση. Η γη μπορεί να παραπαίει και να τρέμει όπως σε μια θύελλα, στον άνεμο, από πυρκαγιά, σεισμό, πλημμύρες, ή με άλλους τρόπους, αλλά συνεχίζει να "τραντάζεται" μέχρι να

πέσει τελικά. Στη συνέχεια, η βασιλεία του Μεσσία, που «δεν μπορεί να σαλευθεί», θα δημιουργηθεί στη θέση του. - Εβρ.12: 26-28

ΈΝΑΣ ΝΕΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μια παγκόσμια αγωνία συναφής με τις μεταβατικές αλλαγές που συμβαίνουν τώρα έχει προκαλέσει τους άνδρες και τις γυναίκες όλων των εθνών να ποθούν για ένα νέο και καλύτερο κόσμο. Επίσης, μπορούμε να κατανοήσουμε καλά την επιθυμία εκείνων των ειλικρινών ηγετών του κόσμου να κάνουν ό, τι μπορούν να επιφέρουν μια νέα τάξη πραγμάτων, γεμάτη ελευθερία και ευτυχία. Δεν μιλάμε υποτιμητικά για τέτοιες ειλικρινείς ανθρώπινες προσπάθειες, όταν λέμε ότι ιδανική παγκόσμια τάξις δεν μπορεί να υπάρξει έως ότου αποκατασταθεί η βασιλεία του Χριστού.

Δεν υπάρχει τίποτα που θα έπρεπε να προκαλεί σήμερα τόση ελπίδα και κουράγιο στην καρδιά της ανθρωπότητας εκτός από το να γνωρίζουμε ότι, από όλο το χάος και τη ταλαιπωρία βιώνουν οι άνθρωποι αυτή τη στιγμή, θα υπάρξει σύντομα μια εποχή πραγματικής και διαρκούς ειρήνης και χαράς. Αυτό είναι ακριβώς ό, τι μπορούμε και πρέπει να περιμένουμε, όχι επειδή ο άνθρωπος θα θριαμβεύσει τελικά έναντι του εγωισμού του, αλλά επειδή έχει παρέμβει ο Θεός στις υποθέσεις των ανθρώπων, και θα καθιερώσει σύντομα θείο έλεγχο πάνω στα έθνη μέσα από τη βασιλεία του Γιου του, του Ιησού Χριστού. Στο

τελευταίο εδάφιο του κεφαλαίου από το οποίο έχει ληφθεί το εναρκτήριο κείμενό μας, μας δίνεται η διαβεβαίωση ότι «...ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύση εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ και δοξασθή ενώπιον των πρεσβυτέρων αυτού» - Ησ. 24:23

Ο ΌΡΟΣ της ΣΙΩΝ--ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ της ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ του ΘΕΟΥ

Η Ιερουσαλήμ ήταν η πρωτεύουσα της Ιουδαίας, και ο λόφος της Σιών στην Ιερουσαλήμ ήταν όπου ευρίσκετο η κυβέρνηση του Ισραήλ. Η υπόσχεση του Θεού να «βασιλεύει στο βουνό Σιών» θα υποδήλωνε συνεπώς τον έλεγχό του στις ανθρώπινες υποθέσεις. Αυτός ο συμβολισμός της θείας βασιλείας αναφέρεται πολλές φορές στις προφητείες τόσο της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης. Στο δεύτερο Ψαλμό, ο Θεός δηλώνει, «Έθεσα τον βασιλέα μου επάνω στον ιερό λόφο της Σιών.» Στην συνέχεια, ο ψαλμωδός εξηγεί ότι ο βασιλεύς του Θεού, ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός, θα "σπάσει" τα έθνη της παρούσης κακής παγκοσμίας τάξεως, «εις κομμάτια όπως το αγγείον του αγγειοπλάστου.» - εδαφ. 9

Στο βιβλίο της Αποκάλυψης, ο Ιησούς και ολόκληρη η εκκλησία του φαίνονται να είναι μαζί στο όρος Σιών. (Αποκάλυψη 14: 1) Η προφητεία του Αβδιού μας δίνει την ίδια πορτρέτο της βασιλείας, δηλώνοντας ότι «σωτήρες θα ανέλθουν στο Όρος Σιών· ... και η βασίλεια θα είναι του

Κυρίου.» (Αβδιός. 21) Είναι σαφές από αυτές τις αναφορές ότι ο όρος Σιών χρησιμοποιείται στις Γραφές για να υποδηλώνει την εξυψωμένη θέση του Χριστού και της εκκλησίας του, καθώς θα βασιλεύουν μαζί για να ανυψώσουν και να ευλογήσουν τον άρρωστον-απο-την-αμαρτία και θνήκοντα κόσμον.

Ο Μιχαίας 4:2 δηλώνει ότι «ο νόμος θα βγει από τη Σιών, και ο λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ.» Αυτό είναι μια άλλη απο τις υποσχέσεις του Θεού στην οποία αναφέρεται συμβολικά η Σιών για να εκπροσωπεί τον Χριστόν-κεφαλή και σώμα. Επίσης, υπάρχει καλός λόγος να πιστεύουμε ότι ο όρος Ιερουσαλήμ χρησιμοποιείται εδώ για να περιγράψει τη γήινη, ή ορατή, λειτουργία της νέας βασιλείας. Πράγματι, οι νόμοι αυτού του βασιλείου θα προέρχονται από την ουράνια Σιών--τον Χριστόν και την Εκκλησία Του. Δεν θα υπάρξει ανάγκη για επίγειους νομοθέτες, διότι δεν θα υπάρχει λόγος να αλλαχτούν ή να τροποποιηθούν οι νόμοι, ούτε θα χρειαστεί να δημιουργηθούν νέοι νόμοι για την επίλυση απρόβλεπτων προβλημάτων.

Ωστόσο, αυτοί οι νόμοι «της Σιών» θα πρέπει να γίνουν γνωστοί, και οι άνθρωποι θα χρειάζονται εκπαίδευση στη σωστή εφαρμογή τους. Αυτό θα γίνει μέσω των επίγειων εκπροσώπων της βασιλείας για το οποίο έκανε λόγο ο Μιχαίας ως «ο λόγος του Κυρίου» που βγαίνει «από την Ιερουσαλήμ.» Εκείνοι που θα εκπροσωπούν τον

Χριστό -την επουράνια Σιών- στη γήινα, ή την «Ιερουσαλήμ», φάση της βασιλείας έχουν ήδη επιλεγεί και προετοιμαστεί από τον Θεό για την υψηλή θέση εμπιστοσύνης του ως δάσκαλοι της ανθρωπότητας υπό τον Χριστόν. Στο Κατά Λουκάν 13:28,29, προσδιορίζονται από τον Ιησού ως ο Αβραάμ, ο Ισαάκ, ο Ιακώβ, και πάντες οι προφήται. Στον Ψαλμό 45:16 αναφέρονται ως οι «πατέρες» του Ισραήλ, και είναι δοσμένη η υπόσχεση ότι θα γίνουν «άρχοντας επί πάσαν την γην». Ο Παύλος επισήμανε επίσης αυτή την ομάδα ως «γέροντες» του Ισραήλ που «έλαβον μία καλήν μαρτυρίαν μέσω της πίστεως.» - Εβρ. 11:1,2,39

ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙ

Αν θεωρούσαμε αυτό το αγιογραφικό πορτρέτο του νέου κόσμου του Θεού από την ανθρώπινη σκοπιά, ίσως θα φαινότο αρκετά μη πρακτικό, αλλά θα είχαμε λόγο να ρωτήσουμε «Θα λειτουργήσει;» Ωστόσο, πρέπει να θυμόμαστε ότι αυτό δεν είναι μια ανθρωπίνως επινοημένη ουτοπική διάταξη. Αν ήταν μόνο αυτό, δεν θα είχαμε λόγους να αμφιβάλλει για οποιαδήποτε ελπίδα της επιτυχίας του. Όμως, χάρη στο Θεό, αυτό είναι η νέα διάταξή του για έναν κόσμο άρρωστο απο την αμαρτία και που πεθαίνει. Την διάταξη αυτή την σχεδίασε ο Δημιουργός του σύμπαντος, η μεγάλη πρώτη αιτία όλης της ζωής, και σίγουρα δεν θα έκαμνε υποσχέσεις για το

ανθρώπινο γένος που ο ίδιος δεν είναι σε θέση να τις εκπληρώσει.

Πόσο καθησυχαστικά είναι τα λόγια του Επουράνιου Πατέρα: *«Ενθυμήθητε τα πρότερα, τα απ' αρχής· διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος· εγώ είμαι ο Θεός και ουδείς όμοιός μου· όστις απ' αρχής αναγγέλλω το τέλος και από πρότερον τα μη γεγονότα, λέγων, Η βουλή μου θέλει σταθή και θέλω εκτελέσει άπαν το θέλημά μου· όστις κράζω το αρπακτικόν πτηνόν εξ ανατολών, τον άνδρα της βουλής μου από γης μακράν· ναι, ελάλησα και θέλω κάμει να γείνη· εβουλεύθην και θέλω εκτελέσει αυτό.»* - Ησ. 46: 9-11

* * *

Λιεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Μάθημα Πρώτο

Προσευχόμενοι ο ένας για τον άλλον

Εδάφια κλειδιά: «Μετά δε την δέησιν αυτών εσείσθη ο τόπος όπου ήσαν συνηγμένοι, και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και εάλουν τον λόγον του Θεού μετά παρρησίας.»

- Πράξεις 4:31

Επιλεγμένα εδάφια: Πράξεις 4: 23-31

Οι μαθητές του Ιησού χάρηκαν να γνωρίσουν ότι, σύμφωνα με τις υποσχέσεις που ομιλούνται από τους προφήτες, είχε φτάσει ο πολυαναμενόμενος Μεσσίας. Ωστόσο, η χαρά αντικαταστάθηκε με αμηχανία με τον απροσδόκητο θάνατό του. Οι αφηγήσεις των Ευαγγελίων μιλάνε για την απογοήτευσή τους, καθώς αναλογιζόνταν για την απογοήτευσή τους, καθώς αναλογιζόνταν για την επιστροφής τις πρώην επιδιώξεις τους της ζωής. Οι Γραφές περιγράφουν επίσης την ανάσταση και τις εμφανίσεις του Ιησού με τους μαθητές του. Αυτός τους υπενθύμισε ότι ήταν αναγκαίο ο ίδιος να πεθάνει, και μετά να αναστηθεί, και ότι θα ήταν μάρτυρες αυτών των πραγμάτων και κηρύτουμε το όνομά του μεταξύ όλων των εθνών.

Στην τελική εμφάνισή του πριν ανέλθει εις τους ουρανούς, ο Ιησούς είπε στους ακολούθους του, *«σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας.»* (Πράξεις 1: 5) Την ημέρα της Πεντηκοστής, η αφήφησις δηλώνει ότι οι μαθητές *«γέμισαν με το Πνεύμα Αγιον.»* (κεφ. 2: 1-4) Αυτό ήταν πρόδηλο, όταν άρχισαν να μιλούν σε άλλες γλώσσες *«όπως τους έδινε την ικανότητα το Πνεύμα.»* Τους Εθαύμαζαν τα όχλη, αλλά κάποιοι απο αυτούς τους χλεύαζαν. Ο Πέτρος απάντησε με μια δυναμική ομιλία αναγγέλλοντας την ανάσταση του Ιησού από τη δύναμη του Θεού, σύμφωνα με τα λόγια των προφητών του Θεού. - εδάφ. 14-36

Στο τέταρτο κεφάλαιο των Πράξεων είναι ένα άλλο παράδειγμα του Αγίου Πνεύματος που ξεχύθηκε με φυσική εκδήλωση. Αφού ο Πέτρος και ο Ιωάννης είχαν απειληθεί από το Εβραϊκό Συμβούλιο, το εδάφ. 29 λέει ότι οι αδελφοί προσευχήθηκαν, *«και τώρα, Κύριε, βλέπον εις τας απειλάς αυτών και δος εις τους δούλους σου να λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης παρρησίας.»* Η προσευχή τους εισακούσθη όπως αναφέρεται στο εδάφιο κλειδί μας. Σε αυτό το μάθημα θα βρούμε την σημασία και την αποτελεσματικότητα της προσευχής για τους αδελφούς μας.

Ο Παύλος λέει, *«24 και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, 25 μη αφίνοντες το να συνερχώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες*

αλλήλους, και τοσούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσας την ημέραν.» (Εβρ. 10: 24-25) Το έργο της «πρόκλησης» και «προτροπής» ο ένας για τον άλλον επιτυγχάνεται καλύτερα μέσα από τις συναθροίσεις και με την προσευχή.

Ο Ιωάννης υποστηρίζει ότι η αγάπη των αδελφών είναι η τελευταία δοκιμή της αγάπης μας για τον Θεό, δηλώνοντας, «14 Ημείς εξεύρομεν ότι μετέβημεν εκ του θανάτου εις την ζωήν, διότι αγαπώμεν τους αδελφούς· όστις δεν αγαπά τον αδελφόν μένει εν τω θανάτω. 15 Πας όστις μισεί τον αδελφόν αυτού είναι ανθρωποκτόνος· και εξεύρετε ότι πας ανθρωποκτόνος δεν έχει ζωήν αιώνιον μένουσαν εν εαυτώ.» (Α' Κατα Ιωάννη 3: 14,16) Η ειλικρινής προσευχή για τους αδελφούς είναι μια σημαντική πτυχή του να θυσιάζουμε τη ζωή μας γι 'αυτούς.

Ο Ιάκωβος παρέχει ένα παρόμοιο μήνυμα για εμάς, λέγοντας, «Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη.» (Ιακώβου 5:16) Ένας «δίκαιος άνθρωπος» που περιγράφεται εδώ είναι ένας γεννηθείς από το Άγιο Πνεύμα, ένα μέλος της κατηγορίας που περιγράφεται ως «οι γιοι του Θεού». - Κατα Ρωμ. 8:14

Τέλος, ο Ιησούς προσευχήθηκε για όλους τους ακολούθους του, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ζουν αυτή τη στιγμή: «9 Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του κόσμου,

αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας, διότι ιδικοί σου είναι. 11 Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς.»

(Κατα Ιωάννην 17: 9,11) Ας ακολουθούμε πιστά αυτά τα παραδείγματα και παραινέσεις για την θερμή προσευχή ο ένας για τον άλλον.

Μάθημα Δύο

Κοινή χρήση όλων των πραγμάτων

Εδάφιο κλειδί: «Επειδή ουδέ ήτο τις μεταξύ αυτών ενδεής· διότι όσοι ήσαν κτήτορες αγρών ή οικιών, πωλούντες έφερον τας τιμάς των πωλουμένων.» - Πράξεις 4:34

Επιλεγμένα εδάφια: Πράξεις 4: 34 - 5: 10

ΜΕΤΑ την απάντηση στην προσευχή τους που καταγράφεται στις Πράξεις 4:31 που εξετάστηκε στο προηγούμενο μάθημά μας, ήλθαν εγγύτερα μετ'αλλήλων οι αδελφοί στο βαθμό που κήρρησαν ότι όλα όσα υλικά αγαθά διέθεταν δεν ήσαν δικά τους, αλλά ανήκαν από κοινού στην Εκκλησία. (εδαφ. 32) Αυτό ήταν προφανώς μια

αναγνώριση ότι όλα όσα είχαν στην κατοχή τους δεν προήλθαν από τα δικά τους ταλέντα και ικανότητές, αλλά ήταν τα δώρα του Θεού. Σε έναν κόσμο όπου τα πλούτη είναι συχνά το βαρόμετρο της κατάστασης του ατόμου, αυτό ήταν ένας εντυπωσιακός τρόπος αποδεικνύοντας την πλήρη υποστήριξή τους για το έργο του κηρύγματος του Ευαγγελίου.

Η προσωπική σοβαρότητα αυτής της προσπάθειας για την υποστήριξη μαρτύρων με το Ευαγγέλιο του Χριστού απεδείχθησαν από τις δράσεις ενός συγκεκριμένου άντρα και γυναίκας που ονομάζοντο Ανανίας και Σαπφείρα. Πώλησαν μια περιουσία για να συμβάλουν στην κοινή φροντίδα των αδελφών, αλλά παρακράτησαν ένα μέρος του τιμήματος για τον εαυτό τους. Αμέσως εντόπισε (διέκρινε) την ανεντιμότητα τους ο Πέτρος, λέγοντας ότι δεν είχαν πει ψέματα σε ανθρώπους, αλλά στον Θεό. Δήλωσε ότι ο Σατανάς είχε γεμίσει τις καρδιές τους με το πνεύμα της πλεονεξίας. Ευρισκόμενοι αντιμέτωποι με την αμαρτία τους, τόσο ο Ανανίας όσο και η σύζυγός του έπεσαν αμέσως νεκροί. Ο θάνατός τους είχε ως αποτέλεσμα μια μεγάλη διόγκωση ενός ευλαβού φόβου μεταξύ των αδελφών. (Πράξεις 5:1-11) Η αφήγησις αυτή μας παρέχει με ένα ισχυρό πνευματικό δίδαγμα σχετικά με τη σημασία της πλήρους διατήρησης των όρκων αφιέρωσής (καθοσίωσης) μας, και μη παρακρατώντας τίποτα

από τον Κύριο. *«Κάλλιον να μη ευχηθής, παρά ευχηθείς να μη αποδώσης.»* - Εκκλ. 5:5

Αυτή η διάταξη της κοινόχρηστης διαβίωσης τελείωσε γρήγορα, αποδεικνυόμενη ότι δεν ήταν εφικτή σε έναν ατελή κόσμο. Ωστόσο, επισημαίνει το σημαντικό δίδαγμα ότι ολόκληρο το σώμα του Χριστού *«εξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεδεμένον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπη.»* (Εφεσ. 4:16) Επιβεβαιώνει επίσης την περιγραφή του Παύλου για τα μέλη του σώματος του Χριστού, όπως όλοι είναι ίσοι στα μάτια του Θεού. Λέει, *«θα πρέπει να υπάρχουν σχίσματα στο σώμα· ... Τα μέλη θα πρέπει να έχουν την ίδια φροντίδα το ένα για το άλλο.»* - Α' Κορ. 12:25

Παρά το γεγονός ότι δεν ζούμε και κοινά με τους αδελφούς, πρέπει να τους βοηθάμε με τις πνευματικές και χρονικές ανάγκες τους όποτε είναι δυνατόν. Ο απόστολος Ιωάννης αναφέρει, *«17 Όστις όμως έχη τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν και κλείση τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ; 18 Τεκνία μου, μη αγαπώμεν με λόγον μηδέ με γλώσσαν, αλλά με έργον και αλήθειαν.»* (Ιωάννου Α 3:17,18)

Εκείνοι που αδυνατούν να ανταποκριθούν σε αυτόν τον "καρπόν του Πνεύματος" που απαιτείται, είναι σαν εκείνους που περιγράφονται

από τον Κύριό μας: «Κάθε δέντρο που δεν φέρει καλό καρπό, λαξεύεται και ρίχνεται στη φωτιά. Γι' αυτό, από τους καρπούς τους θα τους γνωρίζετε.» - Ματθ. 7:19,20

Ιάκωβος μιλά επίσης για την εν λόγω αρχή με αυτά τα λόγια: «Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοί υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινής τροφής, και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνη, θερμαίνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εις αυτούς τα αναγκαία του σώματος, τι το όφελος;» (Ιακώβου 2: 15,16) Αυτή ήταν η περίπτωση με τον Ανανία και Σαπφείρα, και είχε ως αποτέλεσμα όχι μόνο την απώλεια του χρονικού κέρδους, αλλά και της ίδιας της ζωής τους. Ας είμαστε προσεκτικοί ποτέ να εξετάζουμε τις ανάγκες των αδελφών μας και να ζούμε σύμφωνα με την αρχή του να μοιραζόμαστε με τους άλλους από μια καρδιά ειλικρινούς γενναιοδωρίας.

Μάθημα Τρία

Μάρτυρες της Αλήθειας

Εδάφιο κλειδί: «Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπον· Πρέπει να πειθαρχώμεν εις τον Θεόν μάλλον παρά εις τους ανθρώπους.» - Πράξεις 5:29

Επιλεγμένα εδάφια: Πράξεις 5: 27-42

Στα προηγούμενα μαθήματά μας βρήκαμε το χριστιανικό πλήθος προσευχόμενο με μια καρδιά για τους Αποστόλους. Τα συγκεκριμένα λόγια τους, όπως έχουν καταγραφεί στις Πράξεις 4: 29,30 ήταν *«και τώρα, Κύριε, βλέψον εις τας απειλάς αυτών και δος εις τους δούλους σου να λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης παρρησίας, εκτείνων την χείρα σου εις θεραπείαν και γινομένων σημείων και τεραστίων διά του ονόματος του αγίου Παιδός σου Ιησού.»* Είδαμε επίσης ότι οι κοσμικοί πόροι των αδελφών δωρήθηκαν στο σύνολό τους για την υποστήριξη του έργου αυτού μάρτυρος.

Οι προσευχές τους για τη δύναμη και την εξουσία για λογαριασμό των Αποστόλων απαντήθηκαν αμέσως: *«Πολλά δε σημεία και τέρατα εγίνοντο εν τω λαώ διά των χειρών των αποστόλων.»* (Πράξεις 5:12) Η αφήγησις συνεχίζει περιγράφοντας την αποτελεσματικότητα των προσπαθειών τους. Ένας Μεγάλος αριθμός των ασθενών που μετακομίστηκαν στους αποστόλους στο ναό τόσο από την Ιερουσαλήμ, καθώς και από τις γύρω πόλεις. Ως αποτέλεσμα, *«...και προσετίθεντο μάλλον πιστεύοντες εις τον Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών.»* - εδαφ. 14-16

Ο αρχιερέας και εκείνοι των Σαδδουκαίων δεν χάρηκαν, όπως και ο λαός, με την αποτελεσματικότητα του κηρύγματος και των θεραπειών των αποστόλων. Αντ' αυτού, γέμισαν με αγανάκτηση και διέταξαν να ριφθώσιν εις φυλακήν οι απόστολοι. (εδαφ. 17,18) Ωστόσο, όπως

ακριβώς πήρε ώθηση από τις προσευχές και τους πόρους των χριστιανικών πλήθων το έργο μάρτυρας, τώρα παρενέβη άμεσα ο Θεός μέσω αγγέλων του. *«Άγγελος όμως Κυρίου διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακής, και εκβαλόν αυτούς είπεν· Υπάγετε, και σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν πάντα τους λόγους της ζωής ταύτης.»* (εδάφ. 19,20) Εδώ ήταν άλλη μια θαυματουργή εκδήλωση από τον Θεό δίνοντας περαιτέρω απόδειξη ότι το μήνυμα του Ευαγγελίου του Χριστού δεν θα παρεμποδιζόταν από οποιαδήποτε ανθρώπινη αντίσταση.

Όταν οι φύλακες βρήκαν την φυλακή άδεια το επόμενο πρωί και τους Αποστόλους να κηρύτουν στο ναό, διετάχθησαν να τους φέρουν ενώπιον του Συμβουλίου. Πάλι τους απείλησαν με τιμωρία αν δεν κατάφεραν να λάβουν σοβαρά υπόψη την αρχήν των εβραϊκών αρχών. (εδάφ. 21-28) Η απάντηση των αποστόλων έχει καταγραφεί στο εδάφιο κλειδί μας. Παρόμοιες απειλές έχουν γίνει σε πολλούς εκ του λαού του Θεού σε όλην την Εποχήν του Ευαγγελίου από εκείνους που πρεσβεύουν την χριστιανική πίστη, αλλά δεν ήταν σε αρμονία με την αλήθεια, όπως είχε διακηρυχθεί από τον Ιησού και τους αποστόλους του. Ήταν προνόμιο για αυτούς τους μάρτυρες του Ιησού επίσης να δηλώσουν: *«Πρέπει να πειθαρχούμε στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους.»*

Στη συζήτηση που ακολούθησε τη δήλωση των αποστόλων να ακολουθήσουν τον Θεό και όχι

τας προσταγάς των ανθρώπων, ένας Φαρισαίος μεγάλης φήμης που ονομάστηκε Γαμαλιήλ σηκώθηκε και έδωσε μια μαρτυρία για τους άλλους που αμφισβήτησαν την εξουσία του Συμβουλίου και στο παρελθόν. Είπε, *«και είπε προς αυτούς· Άνδρες Ισραηλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των ανθρώπων τούτων τι μέλλετε να πράξετε.»* (Στίχος 35) Τους υπενθύμισε ότι υπήρξαν κι οι άλλοι που είχαν αντίστοιχα προσελκύσει οπαδούς, αλλά είχαν έλθει και παρέλθει γρήγορα τα κινήματά τους. Ο Γαμαλιήλ κατέληξε λοιπόν με αυτά τα σοφά λόγια συμβουλής: *«Και τώρα σας λέγω, απέχετε από των ανθρώπων τούτων και αφήσατε αυτούς· διότι εάν η βουλή αύτη ή το έργον τούτο ήναι εξ ανθρώπων, θέλει ματαιωθή· εάν όμως ήναι εκ Θεού, δεν δύνασθε να ματαιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επείσθησαν εις αυτόν.»* - εδάφ. 38,39

Η καταγραφή των λόγων προσοχής του Γαμαλιήλ προς το Συμβούλιο μας θυμίζει παρόμοιες καταστάσεις σήμερα, στις οποίες είναι πρόθυμοι οι άνθρωποι να αφήσουν την μαρτυρία μας για το Ευαγγέλιο να αξιολογείται επί της ουσίας της. Ας επωφεληθούμε από αυτές τις λογικές φωνές εν μέσω των περισσότερων που θα αντιτασσόνταν στις προσπάθειες μας.

Ενθυμούμενοι την πιστότητα του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος Αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού.» - Πράξεις 7:55

Επιλεγμένο εδάφιο: Πράξεις 7: 2-53

Τα μαθήματά μας αυτό το μήνα επικεντρώθηκαν στις αρικές δραστηριότητες της εκκλησίας της Εποχής του Ευαγγελίου. Έχουμε εξετάσει τις αρχές της προσευχής ένας για τον άλλο, του δίδειν της πλήρους αφωσιώσεώς μας εις τον Κύριον, και του να είμαστε πιστοί εις την μαρτυρίαν της πίστεώς μας για την αλήθεια όταν παρουσιάζονται ευκαιρίες. Το σημερινό μάθημα ολοκληρώνει την εξέταση των αρχών αυτών με την καταγραφή του Στεφάνου, του πρώτου Χριστιανού μάρτυρος.

Αφού ιδρύθηκε μια κοινόχρηστη διάταξη διαβίωσης μέσα στην Εκκλησία βασιζόμενη στην ανταλλαγή επίγειων αγαθών, άρχισαν να ανακύπτουν προβλήματα με την εισροή των νέων πιστών σχετικά με τη διαχείριση των καθημερινών αναγκών των αδελφών του. Σε απάντηση αυτού, οι απόστολοι όρισαν διάκονους «έντιμης φήμης,

γεμάτοι από το Άγιο Πνεύμα και τη σοφία» για να επιβλέπουν αυτή την επιχείρηση, ενώ θα δέσμευαν το σύνολο του χρόνου και των προσπάθειών τους για το κήρυγμα του Ιησού Χριστού. - Πράξεις 6: 1-4

Ανάμεσα σε αυτούς που είχαν επελέγη ήταν ο Στέφανος, «ένας άνθρωπος γεμάτος πίστη και του Αγίου Πνεύματος». (εδαφ. 5) Ένας από τους επτά διακόνους που είναι επιλεγεί, φαίνεται αυτός να ήταν ίσως ο πιο ταλαντούχος σε μαρτυρία της αλήθειας. *«Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και δυνάμεως, έκαμνε τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ. Και εσηκώθησάν τινές των εκ της συναγωγής της λεγομένης Λιβερτίνων και Κυρηναίων και Αλεξανδρέων και των από Κιλικίας και Ασίας, φιλονεικούντες με τον Στέφανον, και δεν ηδύναντο να αντισταθώσιν εις την σοφίαν και εις το πνεύμα, με το οποίον ελάλει.»* - εδαφ. 8-10

Ως αποτέλεσμα του κηρύγματός του, έγιναν ψευδείς κατηγορίες εναντίον του Στεφάνου ότι είχε πει βλάσφημα λόγια ενάντια στον ιερό ναό. Το Ισραηλιτικό Συμβούλιο βρέθηκε αντιμέτωπο με έναν ακόμη μαθητή του Ιησού στην προσπάθειά του να θέσει τέρμα στη διάδοση του Ευαγγελίου. Στην περίπτωση αυτή, ίσως θα έπρεπε να ξέρουν καλύτερα, γιατί όπως είχε φερθεί ενώπιόν τους ο Στέφανος, *«Και ατενίσαντες εις αυτόν πάντες οι καθήμενοι εν τω συνεδρίω, είδον το πρόσωπον αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.»* - εδαφ. 15

Ερωτηθείς από τον αρχιερέα, «είναι έτσι τα πράγματα αυτά», απάντησε ο Στέφανος παρουσιάζοντας ένα ιστορικό των επανειλημμένων αποτυχιών του Ισραήλ να ακολουθήσει τις εντολές του Θεού. Τους κατηγόρησε ότι ήσαν «σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι την καρδιά και τα αυτιά» και ότι αντιστεκόνταν στο Άγιο Πνεύμα. Με τον τρόπο αυτό, ο Στέφανος παρουσίασε μια υπεράσπιση για την αλήθεια και όχι για τον εαυτό του. - Πράξεις 7: 1-51

Τους υπενθύμισε ότι όπως το Ισραήλ είχε απορρίψει τον πρώτο Μωσλή, απέρριψαν τώρα τον Ιησού. Στη συνέχεια, αναφορικά με τον Ιησού, είπε, «Ούτος είναι ο Μωϋσής, όστις είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει» (εδαφ. 37) Κλείνοντας ομιλία του, ο Στέφανος δήλωσε: «52 *Τίνα των προφητών δεν edίωξαν οι πατέρες σας; μάλιστα εφόνευσαν εκείνους, οίτινες προκατήγγειλαν περί της ελεύσεως του δικαίου, του οποίου σεις εγείνατε τώρα προδόται και φονείς· 53 οίτινες ελάβετε τον νόμον εκ διαταγών αγγέλων και δεν εφυλάξατε.*» - edάφ. 52,53

Η ομιλία του Στεφάνου εξόργισε το Συμβούλιο, όταν συνειδητοποίησαν ότι ήταν μια καταδίκη των ενεργειών τους. Η οργή τους έγινε βίαια όταν τους είπε τι είδε στον ουρανό, κάτι που έχει καταγραφεί στο edάφιο κλειδί μας-- «τον Ιησού να στέκεται στα δεξιά του Θεού.» Τον πέταξαν έξω αμέσως από την πόλη και τον λιθοβόλησαν μέχρι

θανάτου. (εδαφ. 55-58) Είθε να είμαστε τόσο θαρραλέοι όσο ήταν ο Στέφανος στην μαρτυρία μας για τον Ιησού!

Μάθημα Πέμπτο

Δεν είναι προς πώληση το Άγιο Πνεύμα

Εδάφιο κλειδί: «Μετανόησον λοιπόν από της κακίας σου ταύτης και δεήθητι του Θεού, ίσως συγχωρηθή εις σε η επίνοια της καρδιάς σου.» - Πράξεις 8:22

Επιλεγμένο εδάφιο: Πράξεις 8:9-24

Καθώς εξετάζουμε αυτό το μάθημα, είναι σκόπιμο να καθοριστεί πρώτα η έκφραση «Άγιο Πνεύμα». Ένας ευρύς ορισμός του όρου αυτού είναι ο εξής: η θεία βούληση, επιρροή ή δύναμη, που ασκείται για οποιοδήποτε σκοπό σε αρμονία με τις διατάξεις του Θεού, είτε μέσω μηχανικών ή νοημόνων οργανισμών. Όπως χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή, η λέξη «Πνεύμα» είναι η μετάφραση της εβραϊκής λέξης «ruach» στην Παλαιά Διαθήκη, και η ελληνική λέξη «Πνεύμα» στην Καινή Διαθήκη. Και οι δύο λέξεις έχουν την έννοια του "άνεμος", "ρεύμα αέρος" ή "πνοή". Επειδή όλα αυτά είναι αόρατα, αλλά πανίσχυρες δυνάμεις, και το Rauch και το Πνεύμα

αντιπροσωπεύουν σωστά οποιαδήποτε αόρατη δύναμη ή επιρροή της οποίας η πηγή είναι ο Θεός.

Παρά το γεγονός ότι, από τους ορισμούς αυτών, ασκείται συχνά το Άγιο Πνεύμα με μέσα πέρα από την ανθρώπινη όραση, διαδραματίζει έναν κρίσιμο ρόλο σε σχέση με τις δοσοληψίες του Θεού με το λαό του. Ως η πνοή της ζωής, το Άγιο Πνεύμα -*Ρούαχ*- υποδηλώνει τη δύναμη με την οποία ζει ο άνθρωπος. Επίσης, είναι μαζί με το πνεύμα, μια δύναμη που μπορεί να επηρεάσει ή να κατευθύνει το μυαλό. Θα πρέπει να τονιστεί ότι η Αγία Γραφή διδάσκει, σε πλήρη αρμονία με τους προαναφερόμενους ορισμούς και παραδείγματα, ότι το Άγιο Πνεύμα είναι μια δύναμη και επιρροή, όχι ένα ον ή πρόσωπο. - Γεν. 6:17· Ψαλ. 51:11· Ισ. 42: 1· Λουκάς 11:13

Στο σχέδιο του Θεού, η ημέρα της Πεντηκοστής συμβολίζει ο χρόνος κατά τον οποίο έχει ιδρυθεί μια ειδική «γέννησις» του Αγίου Πνεύματος στο μυαλό των αποστόλων και άλλων μαθητών του Ιησού. Όμως, επειδή είναι μια αόρατη δύναμη, ο Θεός είδε την ανάγκη για την παροχή ορισμένων θαυματουργικών σημαδιών -που ονομάζονται «δώρα»- ως ορατές αποδείξεις για την Πρώτη Εκκλησία ότι έπρεπε να είναι πλέον το Πνεύμα μια ισχυρή δύναμη στο μυαλό και τη ζωή τους. Αυτά τα «δώρα» (ή χαρίσματα) είχαν δοθεί για πρώτη φορά στους Αποστόλους, οι οποίοι στη συνέχεια είχαν το δικαίωμα να τα αναθέσουν σε άλλους, με την «τοποθέτηση των χεριών» - ένα

άλλο εξωτερικό σημάδι. Αν και τα «δώρα» ήταν διαφόρων τύπων, ο πρωταρχικός σκοπός που εξυπηρετούσαν ήταν να βοηθάνε τους πρώτους Χριστιανούς με την κατανόησή τους για το Λόγο του Θεού. Έδωσαν επίσης σαφείς ενδείξεις ότι είχε ιδρυθεί από την εξουσία του Θεού -και όχι του ανθρώπου- η πρώτη Εκκλησία. - Α' Κορ. 12:4,8-10,28-31· Πράξεις 8:14-17

Το πλαίσιο του εδαφίου κλειδιού μας είναι σε σχέση με την εμπειρία που είχαν ο Φίλιπος και ο Πέτρος με έναν άνδρα ονόματι Σίμωνα. Στις Πράξεις 8: 9-11 μας λένε ότι ο Σίμωνα ήταν ένας μάγος στην περιοχή της Σαμαριάς. Ο Φίλιπος είχε ταξιδέψει στη Σαμάρεια για να κηρύξει *«τη βασιλεία του Θεού, και το όνομα του Ιησού Χριστού και πολλοί πίστεψαν και βαπτίστηκαν.»* (εδάφ. 12) Πίστεψε κι ο Σίμων και βαπτίστηκε. Συνέχισε με τον Φίλιππο, και είδε τα *«θαύματα και τα σημεία που είχαν γίνει.»* - εδαφ. 13

Μάθαμε στη συνέχεια ότι οι απόστολοι που ήταν στην Ιερουσαλήμ, αφού άκουσαν ότι πολλοί στην Σαμάρεια εδέχθη τον λόγον του Θεού, έστειλαν τον Πέτρο και τον Ιωάννη στην περιοχή. Κατά την άφιξή τους, αυτούς τους νέους πιστούς τους μάζεψαν μαζί. Ο Πέτρος και ο Ιωάννης προσευχήθηκαν γι 'αυτούς, και, στη συνέχεια, *«έβαλαν τα χέρια τους επάνω τους, και έλαβον το Άγιο Πνεύμα.»* (εδαφ., 14-17) Ο Simon όταν το είδε αυτό, πρόσφερε τα χρήματα στους Αποστόλους, και τους ρώτησε αν θα του δώσουν,

επίσης, την εξουσία «της τοποθέτησης χειρών» πάνω σε νέους πιστούς (εδαφ. 18,19) Χρειάστηκαν αιχμηρά λόγια απο τον Πέτρου για να δει ο Simon ότι είχε να κάνει με το Θεό και άγια πράγματα. Εκείνος του είπε, «...το αργύριόν σου ας ήναι μετά σου εις απώλειαν...διότι η καρδιά σου δεν είναι ευθεία ενώπιον του Θεού» στο οποίο πρόσθεσε τα λόγια του εδαφίου κλειδιού μας. Ο Σίμων απάντησε με κάποιο μέτρο της μετανοίας, λέγοντας «Δεήθητε σεις υπέρ εμού προς τον Κύριον.» (εδαφ. 24) Το μάθημα αυτό μας θυμίζει τα λόγια του Ιησού, «Δεν μπορείτε να υπηρετίτε και τον Θεόν και το χρήμα.» - Ματ. 6:24

Μάθημα Έκτο

Κερδίζει αξιοπιστία ο Σαούλ

Εδάφιο κλειδί: «και ευθύς εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς τον Χριστόν ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού.» - Πράξεις 9:20

Επιλεγμένο εδάφιο: Πράξεις 9:19-31

Στην προεπισκόπηση του μαθήματός μας, πρέπει πρώτα να σημειωθεί ότι ήταν το έθιμο των Αποστόλων, οι οποίοι ήταν Εβραίοι, να πηγαίνουν στις συναγωγές για να κηρύξουν το μήνυμα του

Ευαγγελίου. Εδώ θα μπορούσαν να επωφεληθούν από τις ευκαιρίες που τους προσφέρονται για να διδάξουν τους ανθρώπους σε μεγάλες ομάδες. Το μήνυμα που έδωσαν ήταν να καλέσουν τους Εβραίους αδελφούς τους να μετανοήσουν πρώτα για τις πολλές αποτυχίες τους με το Μωσαϊκό Νόμο και να μετατρέψουν τις καρδιές τους πίσω στο Θεό. Θα ήταν τότε σε μια κατάσταση στην οποία θα μπορούσαν να λάβουν σωστά το μήνυμα του Ευαγγελίου, και με την αποδοχή αυτού, να απελευθερωθούν από τη δουλεία τους σε ένα νόμο που δεν μπορούσαν να κρατήσουν.

Ο Παύλος, του οποίου το όνομα ήταν Σαούλ πριν από τα ιεραποστολικά ταξίδια του, χρησιμοποιούσε κάθε ευκαιρία που του εξασφαλιζόταν να μιλήσει για το Ευαγγέλιο του Χριστού. Αυτό φαίνεται στα λόγια του, *«Διότι απεφάσισα να μη εξεύρω μεταξύ σας άλλο τι ειμή Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον.»* (Α Κορ. 1: 17-25· 2: 2) Αργότερα μας λέει στην ίδια επιστολή, *«Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ καύχημα· επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ· ουαί δε είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω.»* - Α' Κορ. 9:16

Ο Παύλος έλαβε αποστολή από τον αναστημένο Κύριο, ο οποίος μίλησε αυτά τα λόγια που τον αφορούν κατά τη μεταστροφή του, *«...διότι ούτος είναι σκεύος εκλογής εις εμέ, διά να βαστάση το όνομά μου ενώπιον εθνών και βασιλέων και των υιών Ισραήλ.»* (Πράξεις 9:15) Εκτέλεσε πιστά μια

ζωή αφοσίωσης και υπηρεσίας προς τον Θεό, υπό την επίρροια και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. (Β Τιμ. 4: 6-8) Από τη στιγμή της μεταστροφής του μέχρι το θάνατό του, ο Παύλος δεν ήταν ικανοποιημένος εκτός από το να κάνει όσο μπορούσε με τη δύναμή του για να κάνει γνωστό το μήνυμα του Χριστού στους κατόχους "αυτιών για να ακούσουν." - 13: 9,16· Ισ. 55: 3

Αν και συνέχισε να κηρύττει στις εβραϊκές συναγωγές, οι ιεραποστολικές προσπάθειες του Παύλου κατευθυνόνταν από τον Κύριον ως επί το πλείστον στους Εθνικούς. Αυτός ονομάζεται «*Απόστολος των Εθνών*». (Ρωμ. 11:13) Μετά την ολοκλήρωση τριών ιεραποστολικών εκδρομών, επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ ο Παύλος. Ωριμάσει πλήρως ως ακόλουθος και Απόστολος του Χριστού, και με απόλυτη πίστη τώρα στεκόταν μπροστά στο Βασιλιά Αγρίππα και άλλες εβραϊκές και ρωμαϊκές αρχές. (Πράξεις 22-26) Μετά από αυτό, ο Παύλος εστάλη ως φυλακισμένος στη Ρώμη, και συνέχισε εκεί να μαρτυρεί για την αλήθεια. - Β Τιμ. 4: 16-18

Η επιστολή του Παύλου προς τους Εβραίους ξεχωρίζει ιδιαίτερα ως ένα θεμελιωδώς σημαντικό μέρος του μηνύματος του Θεού προς όλους τους «πράγματι Ισραηλίτες.» Πολλοί Εβραίοι Χριστιανοί είχαν αισθανθεί υποχρεωμένοι σε ορισμένα χαρακτηριστικά της διαθήκης του Νόμου, και έπρεπε να ξεμπερδέψουν σωστά τον εαυτό τους από με τη σωστή διάκριση μεταξύ των διαφόρων τύπων και σκιών της Παλαιάς Διαθήκης και των

εκπληρώσεων της Καινής Διαθήκης. (Εβρ. 8:5· 10: 1) Κάνοντας έτσι θα τους επιτρέψει να δουν την μεγάλη ανωτερότητα του Χριστού και το έργο του ως ένας Αντι-τυπικός ιερέας, βασιλεύς, και διαμεσολαβητής μιας Καινής Διαθήκης--όλα για την ευλογία του Ισραήλ και όλων των οικογενειών της γης στη Μεσσιανική Βασιλεία του. (Εβρ. 6: 13-16) Παραθέτοντας τα λόγια του προφήτη Ιερεμία, ο Παύλος έγραψε: «8 *Διότι μεμφόμενος αυτούς λέγει· Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιούδα διαθήκην καινήν.*» - Εβρ. 8: 7-13

Το πιο σημαντικό, το μήνυμα του Παύλου προς την Εκκλησία ήταν ότι αυτοί, είτε ήταν Εβραίοι ή Έλληνες, να παραμείνουν πιστοί στο κάλεσμα τους, και μας έδωσε πολλά σημαντικά λόγια σε αυτό το θέμα. Σημείωσε το προνόμιό μας να είμαστε «μέτοχοι της ουράνιας κλήσης», ότι «δεν είναι σύμφωνα με τα έργα μας», αλλά από τον του Θεού «σκοπό και χάρη.» (Εβρ. 3: 1· Β Τιμ. 1: 9) Με κάθε σοβαρότητα, μας υπενθυμίζει συνέχεια την ανάγκη να τρέχουμε «προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού....λοιπόν...τούτο ας φρονώμεν.» - Φιλ. 3:12-15

Ο Πέτρος πάω στους Εθνικούς

Εδάφιο κλειδί: «Τότε ο Πέτρος ανοίξας το στόμα είπεν· Επ' αληθείας γνωρίζω ότι δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός, αλλ' εν παντί έθνει, όστις φοβείται αυτόν και εργάζεται δικαιοσύνην, είναι δεκτός εις αυτόν.» - Πράξεις 10:34, 35

Επιλεγμένο εδάφιο: Πράξεις 10:24-48

Στα αρχικά χρόνια της Πρώτης Εκκλησίας, οι μαθητές του Ιησού έδωσαν λίγη ή καμία σκέψη ότι η πρόσκληση του Ευαγγελίου θα μπορούσε να επεκταθεί και στους Εθνικούς. Εκτιμούσαν ότι, όπως και όλες οι χάρες του Θεού κατα πολλούς προηγούμενες αιώνες, θα πάει μόνο στους Εβραίους η "υψηλή κλήση". Το κίνητρο για τις πεποιθήσεις αυτές βασίστηκε στην κατανόησή για τις Γραφές, όπως αυτά τα λόγια του Θεού στο Ισραήλ: «Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γής.» (Αμώς 3:2) Δεν είχαν ακόμη μάθει ότι με το πού άρχιζε η Εποχή του Ευαγγελίου που, θα πρέπει να αναπτυχθεί παράλληλα μια τάξις ενος «πνευματικού Ισραήλ», που θα αποτελείτο από τους Εβραίους όσο και τους Εθνικούς. Όμως, το φυσικό Ισραήλ δεν θα πρέπει να ξεχνάμε, διότι υπόσχεται ο Θεός ότι «όλο το Ισραήλ θα σωθεί» μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Εποχής του

Ευαγγελίου της ανάπτυξης της πνευματικής ταξικής—που είναι οι πιστοί ακόλουθοι του Χριστού. - Ρωμ. 11: 25,26

Σύμφωνα με τα λόγια που έχουν καταγραφεί από τον προφήτη Δανιήλ, ο Θεός είχε ξεχωρίσει εβδομήντα εβδομάδες —490 χρόνια κατα τους υπολογισμούς της Αγίας Γραφής— ως περίοδον χάριτος για το εβραϊκό έθνος, μετά την οποία θα υποφέρουν «στενοχωρίες.» (Δαν. 9:24-27) Το τέλος αυτής της περιόδου χάριτος σημαδεύτηκε από την αποστολή του μηνύματος του Ευαγγελίου, από την εξουσία και τις εντολές του Θεού, στον Κορνήλιο, έναν διοικητή-εκατόνταρχο επι εκατό ανδρών στο ρωμαϊκό στρατό.

Ο Κορνήλιος ήταν με κάθε τρόπο εντοιχιζόμενος να γίνει Χριστιανός. Ήταν ένας *«ευσεβής και φοβούμενος τον Θεόν μετά παντός του οίκου αυτού, όστις και έκαμνεν ελεημοσύνας εις τον λαόν πολλάς και εδέετο του Θεού διαπαντός.»* (Πράξεις 10: 2) Το μόνο εμπόδιο που φάνηκε να τον αποτρέψει από το να θεωρηθεί ένας ακόλουθος του Χριστού ήταν το γεγονός ότι δεν ήταν Εβραίος. Ωστόσο, ο Θεός είχε εισακούσει των προσευχών του. (εδαφ. 4) Όταν η ειδική περίοδος χάριτος για το Ισραήλ έληξε, έφτασε ο προσήκων καιρός του Θεού για την αντιμετώπιση των Εθνικών όπως ο Κορνήλιος, ο οποίος ήταν ήδη σε καλή κατάσταση της καρδιάς για να λάβει πλήρως τα οφέλη του Ευαγγελίου του Χριστού.

Ως εκατόνταρχος, ο Κορνήλιος ήταν σε θέση να έχει μια σημαντική στρατιωτική εξουσία στα χέρια του. Ωστόσο, αντίθετα με τους περισσότερους στρατιωτούς διοικητές της εποχής εκείνης, ήταν προφανώς ένας ευλαβής και καλοπροαίρετος άνθρωπος. Τον Κορνήλιο τον σεβόνταν ιδιαίτερα από οι άνθρωποι, ακόμα και οι Εβραίοι. Ήταν πιθανότατα ο ίδιος εκατόνταρχος που αναφέρεται στο Κάτα Λουκά 7:4,5 από τον Εβραίο υπηρέτη του, ο οποίος μίλησε αυτά τα λόγια γι' αυτόν: *«Αυτός αγαπάει το έθνος μας, και έχτισε εις ημάς μιαν συναγωγήν.»*

Η μέθοδος με την οποία θα λάβει το μήνυμα της Αλήθειας ο Κορνήλιος είναι η ίδια όπως ήταν η περίπτωση καθ' όλη τη διάρκεια της Εποχής του Ευαγγελίου τόσο για Εβραίους όσο και για τους Εθνικούς. Ο Παύλος μας λέει αυτό με αυτά τα απλά λόγια: *«Αρα η πίστις είναι εξ ακοής, η δε ακοή διά του λόγου του Θεού.»* (Ρωμ. 10:17) Ο "Λόγος του Θεού" δεν ήρθε στον Κορνήλιο, ούτε έχει έρθει σε κανέναν απο μας, με την αόριστη εντύπωση, ούτε από διαίσθηση, αλλά μέσω πιστών «μαρτύρων» του Ιησού, οι οποίοι έχουν υπηρετήσει ως φερέφωνα του Επουράνιου Πατέρα διά μέσου των αιώνων. - Πράξεις 1: 8

Όταν ο Πέτρος μίλησε τα λόγια του εδαφίου κλειδιού, δεν εννοούσε ότι είχε προηγουμένως άδικο να υποθέσει ότι οι χάρες του Θεού περιορίστηκαν μόνο στο Εβραϊκό έθνος. Όμως, εκείνος διέκρινε τώρα μια αλλαγή διανομής: ότι δεν

ησχολείτο πλέον ο Θεός αποκλειστικά με μόνο ορισμένα πρόσωπα ή έθνη, και απο εκεί και πέρα, έπρεπε να γίνουν αποδεκτά όλα τα δίκαια, Θεόσεβούμενα άτομα του κάθε έθνους. Ο Πέτρος κατάλαβε τη σημασία του οράματος που του είχε δώσει ο Θεός, καθώς και τα λόγια: «Και πάλιν εκ δευτέρου έγεινε φωνή προς αυτόν· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα.» Αυτή η κάθαρση, είπε ο Παύλος, επιτεύχθηκε με το «αίμα του Χριστού.» - Πράξεις 10:15· Εβρ. 9 12-15

Μητ'Ογδοο

Εμπιστευόμαστε το Άγιο Πνεύμα του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «Εάν λοιπόν ο Θεός έδωκεν εις αυτούς την ίσην δωρεάν ως και εις ημάς, διότι επίστευσαν εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, εγώ τις ήμην ώστε να δυνηθώ να εμποδίσω τον Θεόν.» - Πράξεις 11:17

Επιλεγμένο εδάφιο: Πράξεις 11:1-18

Διαπιστώνεται σαφώς απο τις αγιογραφικές καταγραφές ότι, ως Εβραίοι, πάλεψαν πρώτα οι απόστολοι με την ιδέα ότι το μήνυμα του Ευαγγελίου και η "υψηλή κλήση" του Θεού θα μπορούσαν τώρα να εφαρμοστούν και στους Εθνικούς. Λόγω των εγγενών προκαταλήψεων

τους, καθώς και της τάσης να παραμένουν κάτω από την επίδραση των ρυθμίσεων της Παλαιάς Διαθήκης, χρειάστηκε χρόνος για να κατανοήσουν την αναγνώριση του Θεού για τα έθνη ως λαόν του. Αυτό επίσης είχε επηρεαστεί από διάφορους βαθμούς της διορατικότητας για το σχέδιο του Θεού.

Στο εναρκτήριο εδάφιο των Πράξεων 11, διαπιστώνουμε ότι είχε επιστρέψει στην Ιερουσαλήμ ο Πέτρος μετά την ολοκλήρωση της ειδικής αποστολής του για λογαριασμό του Κορνήλιου και της οικογένειάς του. *«Και ότε ανέβη ο Πέτρος εις Ιεροσόλυμα, εφιλονείκουν μετ' αυτού οι εκ περιτομής, λέγοντες ότι Εισήλθες προς ανθρώπους απεριτιμήτους και συνέφαγες μετ' αυτών.»* (εδάφ. 2,3) Αξίζει να σημειωθεί ότι τον Πέτρο δεν τον επέκρινε για την αναγνώρισή του για τον Κορνήλιο ως χριστιανόν, αλλά για το γεγονός ότι συνέτρωγε μαζί του. Μερικοί πιστοί ήταν προφανώς απροετοίμαστοι για αυτή τη μεγάλη αλλαγή στη λειτουργία της Θείας χάριτος, ακόμη και στο σημείο ότι έκριναν μεγαλύτερη αμαρτία το να φάει ένας εξ αυτών με εθνικούς από το να τους αποκαλούν «χριστιανούς.» Ο Πέτρος, συνειδητοποιώντας τη σύγχυση των Εβραίων αδελφών του, τους μίλησε για το όραμά του και τους αφηγήθηκε για ολόκληρη την εμπειρία του σχετικά με τον Κορνήλιο. - εδάφ. 4-17

Θα χρειαστεί ακόμη λίγος καιρός πριν αποκτήσουν οι Απόστολοι, ακόμη κι ο Πέτρος, μια σαφή κατανόηση των εργασιών που έπρεπε να γίνουν και των ευλογιών που έπρεπε να πάνε στους Εθνικούς. Ωστόσο, μέσω του Αγίου Πνεύματος, τα φωτισμένα μυαλά τους άρχισαν να βλέπουν ότι ενώ το έθνος τους είχε λάβει την επαγγελία μεγάλων ευλογιών από τις υποσχέσεις που δόθηκαν στον πατέρα τους Αβραάμ, θα ευλογούντο επίσης «όλες οι οικογένειες της γης» από τις ίδιες υποσχέσεις. (Γεν 12:2,3, 22:18) Η αρχική έλλειψη κατανόησης του Πέτρου φαίνεται από το γεγονός ότι έπρεπε να του δοθούν οδηγίες από ένα ειδικό όραμα από τον Θεό πριν από το έργο του για λογαριασμό του Κορνήλιου.

Στην εξιστόρηση της εμπειρίας του, ο Πέτρος εξήγησε τα εξής: *«ενεθυμήθην τον λόγον του Κυρίου, ότι έλεγεν· Ιωάννης μεν εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω.»* (Πράξεις 11:16) Αυτά τα λόγια που ειπώθηκαν από τον Ιησού λίγο πριν από την ανάληψή του, έδειξαν ότι το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος «στο όνομα του Κυρίου», ήταν πλέον πολύ μεγαλύτερης σημασίας από το βάπτισμα εις μετάνοιαν του Προδρόμου Ιωάννην. (Πράξεις 10:44-48, 19:4) Ήταν αυτό το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος που είχε έρθει επάνω στον Κορνήλιο. Και αφού τελείωσε την εξιστόρησή του ο Πέτρος, η αφήγηση αναφέρει: *«Ακούσαντες δε ταύτα ησύχασαν και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες· Και εις τα έθνη λοιπόν*

έδωκεν ο Θεός την μετάνοιαν εις ζωήν.» - Πράξεις 11:18

Δόθηκε επίσης εις τον Παύλον μια κατανόηση σχετικά με τα έθνη, ότι θα πρέπει να αναγνωριστούν ως πλήρως επιλέξιμα για ένταξη στο «σώμα του Χριστού». Ο ίδιος έγραψε σχετικά με αυτό το θέμα, σε αντίθεση με το νόμο του Θεού της πίστης με τον παλιό Μωσαϊκό Νόμο των έργων. *«Πριν δε έλθη η πίστις, εφρουρούμεθα υπό τον νόμον συγκεκλεισμένοι εις την πίστιν, ήτις έμελλε να αποκαλυφθή. 24 Όστε ο νόμος έγεινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως. αφού όμως ήλθεν η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν.» (Γαλ. 3:23-25)* Το να "δικαιολογείται από την πίστη" κανείς, θεωρείται γιος ο ίδιος στην οικογένεια του Θεού, και όχι υπηρέτης δυνάμει του Νόμου του Μουσή. Έτσι ο Παύλος αναφέρει περαιτέρω: *«Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού· επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.» - Γαλ. 3: 26-29*

